2021 TVŮRČÍ ROK MLADÝCH SPISOVATELŮ

ZUŠ Rakovník

UKÁZKA Z POHÁDKY „VLČEK"

Bylo nebylo, při jedné noci, kdy vítr foukal tak, že se stromy ohýbaly až skoro k zemi a vločky se snášely jedna za druhou, se v nedalekém doupěti narodilo několik malých vlčích špuntů. Ale jak je možné, že je celý bílý jako sníh, uši špičaté, ocásek akorát, čtyři nohy, chlupy dlouhé a oči modré jako nebe, pomyslela si maminka, když uviděla toho posledního. „Co budeme dělat? Je úplně jiný než ostatní."
Na to tatínek vlk řekl:" Neboj, budeme ho mít rádi úplně stejně jako ty ostatní!"
Vlček byl ze všech vlků nejhodnější, nejlaskavější, dobrosrdečný, ale kamarády i tak neměl, protože oproti ostatním vlkům byl jinak zbarvený a malý. Proto ho ostatní zvířátka a sourozenci odstrkovali.

Adam Schenk, 2. ZŠ Rakovník

MOJE KARANTÉNA

Hurá, prázdniny! To bylo první, co mě napadlo. Radost ale poměrně brzy vystřídal smutek. Opravdu letos nepojedeme lyžovat do Alp, opravdu se nebude hrát turnaj v basketu, opravdu nebude florbalový zápas? Ale pořád jsem si říkal, že je všechno lepší než škola. Ale pak se to stupňovalo. Opravdu do školy nebudeme chodit třeba dva měsíce, opravdu nemůžu chodit ven s kamarády, opravdu nebudeme jezdit na výlety, opravdu se nebudeme navštěvovat? Do toho přišly roušky, zavřené bazény, hřiště a obchody, panika a strach. A ta škola!!!

Musím se pořád učit a učit. Mám dojem, že jsem se nikdy nevěnoval škole tak, jako právě v době karantény. Je fakt hodně úkolů. Každý den, hned co vstanu, začínají povinnosti. Jedeme s mamkou jako ve škole. Od 8 do 9 čeština, od 9 do 10 matika, pak chvíle volna (to se mamka věnuje ségře) a já si můžu odpočinout třeba u výpisků z dějepisu nebo zeměpisu. Po obědě chvíle volna a pak odpoledka – fyzika, přírodopis, angličtina... zkrátka co je zrovna potřeba. Někdy končíme až pozdě odpoledne.

Mamka nám dokonce vyrobila žákovské knížky v době karantény. Terorizuje nás. Taky jsem doma s radostí začal pomáhat – luxuji, vytírám, utírám nádobí, pomáhám péct buchty, vařit, dělám rád cokoliv, co nemá nic společného se školou. Musíme to všichni vydržet, i já to vydržím. Začal jsem si víc rozumět se ségrou, mamka mi pomáhá s učením a já to pak líp chápu, vážím si maličkostí, jako třeba toho, že se doma máme rádi a že si ani po 3 týdnech nelezeme na nervy (teda aspoň většinou), to je velké štěstí.

Nikdy bych nečekal, že tohle řeknu, ale už se fakt těším do školy! Snad to bude brzy.

Matěj Kejla, 1. ZŠ Rakovník

JARO 2020
ANEB POCITY Z KARANTÉNY

Desátý březen,
Domů si vlezem
a úkoly teď
posílám na net.

Všichni už doma,
uvnitř kanceláří,
pracují s dětma,
nebo se válí.

Poslouchejte, lidé staří:
„E-maily a Bakaláři!"
S tím máme my potyčky,
maminky i tatínci.

Respirátor nebo rouška
nesmí chybět v obchodech!
Zařezávají se mi ouška
a brýle mlží hned.

Smrkání, kašlání
všechen lid zahání.
Dezinfekce na ruce,
ať jsou čisté, jakbysmet!

UčíTelka? Odpoledka?
Pořady na ČT jedna.
Deváťáci, ti to zvládnou,
studenty se brzy stanou.

Po Česku se náhle cestuje,
prázdniny strávíme na chatě.
Uplyne to ale rychle,
září už tu znovu je!

Jitka Chalupová, ZŠ a MŠ Jesenice

TMA

Rouška temných nocí
Zloduch sápající se k moci
Tisíce zvědavých očí
Co se k tobě vždycky stočí
Slunce před ní zalézá
Však ji také za zlé má
Žádná chuť a žádná vůně
Dopadá až na dno tůně
A zdaleka se neblíží
Tomu, co ti ublíží

Simona Nováková, 1. ZŠ Rakovník

SVĚT JE JEN JEDEN. NENÍ KAM UTÉCT.

Zamyslel ses někdy nad tím, jestli je opravdu svět jen jeden? Vážně nemáš kam jít, když se ti chce? Fyzický svět je možná jenom jeden, ale co ty naše vlastní? Každý svět je jiný. Asi se ptáš, jaké jiné světy myslím. Myslím svět každého z nás. Každý žijeme jinde, jinak mluvíme a jinak se chováme. Tvůj svět je něco jiného než můj. V tvém světě jsi hlavní postavou ty a v mém zas já. Ty ovlivňuješ můj život a já zase tvůj. Což odpovídá na mou první otázku. Není jen jeden svět. Ovšem když se nad tím zamyslíme fyzicky, tak ano, jeden svět se spoustou malých mravenců a každý z těch malinkatých mravenečků prožívá svůj život. Vážně nevíš, kam jít? Co tvá mysl? Tvá představivost? Tvou představivost nikdo neovlivní. Zkusil jsi někdy meditovat? Tvé tělo se uvolní a ty jsi jako duše bez těla. Myslím si, že je super mít svůj vlastní svět v hlavě, a ne se koukat jenom kole sebe. V této situaci je důležité udržet si psychické zdraví. A co teď k tvé představivosti? Co bys bez ní dělal? Někdo má možná menší představivost než ostatní, ale každý z nás ji má a měl by se ji naučit používat. Pod pojmem představivost si každý z nás představí něco jiného. Já si představím spoustu myšlenek narážejících do sebe a komunikujících mezi sebou. Občas se hádají a někdy si jen tak plujou v rovnováze v naší hlavě.
Představivost je něco, bez čeho se nedá žít, stejně jako se nedá žít bez člověka, které mu natolik důvěřujete a víte, že si za ním můžete jít pro radu, objetí nebo klidně pro cokoliv jiného. Vždy je kam utéct, i když nám to nepřijde. Člověk, jenž nám rozumí a podpoří ve všem je ten útěk, který každý občas potřebuje. Promluvit si o svých pocitech, o své radosti a smutku. I takového člověka můžeš považovat za svůj další svět. Svět plný přátelství, pochopení i lásky.
Přemýšlím, jak bych zamyšlení měla zakončit, ale asi úplně nevím. Je spousta světů a každý má svůj. Dle mého je důležité dívat se kolem sebe a všímat si lidí, kteří nám za to stojí, a nedělat si starosti s lidmi, kterým na nás nezáleží. Ale představivost je také důležitá a občas, dle mého, i důležitější. Naše představivost je důležitá ve všech aspektech našeho života. Vždy ji máme a vždy ji mít budeme.

Anna Pondělíčková, 1. ZŠ Rakovník

HÁDANKA

Je to malý, černý
a je to hodně věrný.
Hlavně koutům v domě,
to není nic pro mě.

Když to na mě kouká
a nohama souká,
nejde mi se smát.
Spíše ječet, řvát!

„Pomoc, pomoc, S. O. S.,
na nohu mi právě vlez!
Zavolejte policii!
Odežeňte tu bestii!

Už mě straší asi
a čechrá mi vlasy!"
„Nech je, nejsou tvoje!"
„Asi budeš moje."

„Já vyletím z kůže!"
„Klidně, to se může."
„Nejsem žádný pavouček!!!"
Kdo že to byl?

Katka Suchopárková, ZŠ a MŠ Nové Strašecí

HLEDEJ ZAHRADNÍ NÁŘADÍ

Bylo léto, vedro bylo takové, že se i hadi celí museli schovat pod kameny. Sluníčko nevyčerpatelně svítilo. Ve vzduchu byla cítit pohoda letního dne.
Kluci běhali po hřišti s míčem. Měli i sudího, který dohlížel na fair-play hru. Najednou rozhodčí odpískal konec. Naši kluci prohráli 3:2. Prohra běžela hlavou snad všem, skuhrá Bětka, slzy se jí derou do očí. Brankář Jirka se napil a nadával na kluky z týmu.
Nejrůznější hmyz byl všude přítomný. Starý čmelák poletoval kolem nosu farmáři Novákovi, na návsi u rybníka se jeho prase Kačka vyvalovalo v bahně a zdálo se, že se má opravdu jako prase v žitě. U nedalekého rybníka bylo tolik lidí, že si nebylo kam sednout.
Ve slunečním parnu Patrik a Jonáš spravovali Báře kolo, Pata a Mata by mohli hrát z fleku. V rádiu oznamovali, že na hradě Koleč kontrolují technici padací most a tím naštvali nejen zahraniční turisty, kteří nemohli dovnitř hradu, ale i místní občany.
Pomalu slunce zapadalo a celá vesnice se chystala ke spaní. Byl obyčejný červencový večer.

Katka Bünterová, ZŠ a MŠ Nové Strašecí

Možné řešení
hadice, konev, sud, hrábě, pila, rýč, sekáčka, lopata, kolečko, srp

„Bože, chudák kluk. Hmm.. Je v mém věku. Myslím, že ho znám ze školy.. No jo vlastně, klučina z 8. C, chodí jen o ročník výš než já.", přemýšlela nahlas. Sbalila noviny a hodila si je do malé kožené brašny. Rozeběhla se ke dveřím. „Ne tak rychle.", řekl vysoký muž, co jí otevíral dveře. Tentokrát je zabouchl a Temmy nechtěl pustit ven. „Hej!" Temmy začala vyjíždět na toho chlapa. On vytáhl něco ze své kapsy a přiložil jí to k nosu. Temmy omdlela. Vzal jí do náruče a odnesl ji do tmavé místnosti, krámek s knihami neopustila. „Umm.. Kde to jsem?", hlesla tiše. Čekala, až se ozve starostlivý hlas matky. Ale na místo něžného tónu hlasu její matky se ozval hlas tvrdý. Mužský. „Jsi v kumbále na knihy v knihkupectví. Ruce i nohy máš svázané", řekla vysoká postava někoho ve tmě. Temmy se rozklepala. Mráz jí projížděl po zádech a v krku se ji zanedlouho udělal knedlík. Byla strachy bez sebe. „Pusťte mě! To se nesmí! Hej!" Vykřikovala Temmy, těžce prorvala hlas skrz knedlík. „Když budeš poslouchat a spolupracovat, tak se ti nic nestane", řekl muž a vyšel ze tmy na zářivé světlo. „To jste vy, ten vysoký muž, co mi otevíral dveře, když jsem vcházela sem. Co po mě chcete? Chcete mi udělat to, co udělali Johnovi?." Knedlík se po této větě zase ztratil. „Ne, to vůbec. Neboj se. Právě naopak, Johny je můj syn. Ukradl jsem policejní doklady a papíry, abych se mohl podívat do složek všech žáků u vás ve škole. Až jsem narazil na tebe a pár tvých přátel", řekl vysoký muž a stekla mu slza po tváři.

Ami, 2. ZŠ Rakovník

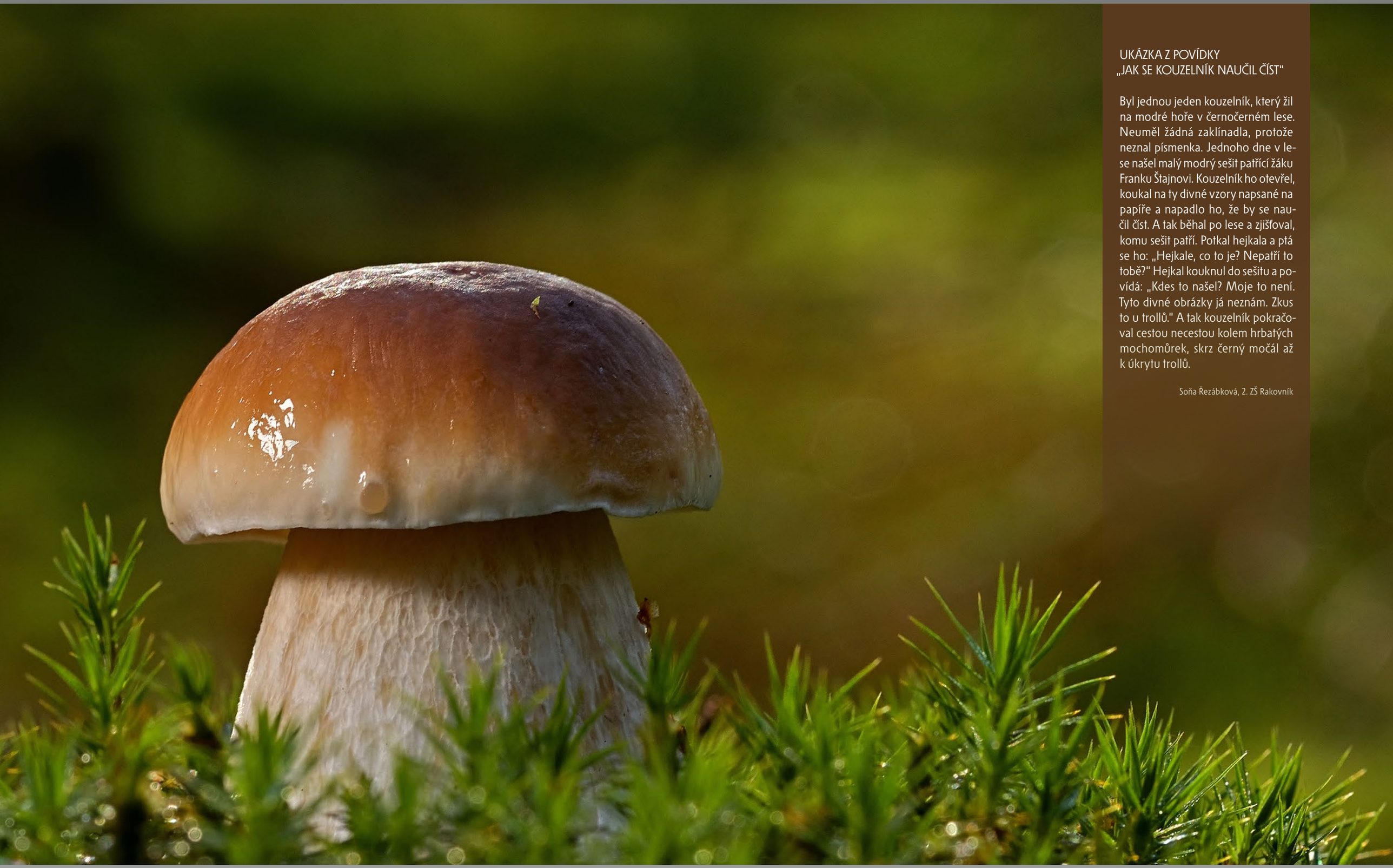

UKÁZKA Z POVÍDKY
„JAK SE KOUZELNÍK NAUČIL ČÍST"

Byl jednou jeden kouzelník, který žil na modré hoře v černočerném lese. Neuměl žádná zaklínadla, protože neznal písmenka. Jednoho dne v lese našel malý modrý sešit patřící žáku Franku Štajnovi. Kouzelník ho otevřel, koukal na ty divné vzory napsané na papíře a napadlo ho, že by se naučil číst. A tak běhal po lese a zjišťoval, komu sešit patří. Potkal hejkala a ptá se ho: „Hejkale, co to je? Nepatří to tobě?" Hejkal kouknul do sešitu a povídá: „Kdes to našel? Moje to není. Tyto divné obrázky já neznám. Zkus to u trollů." A tak kouzelník pokračoval cestou necestou kolem hrbatých mochomůrek, skrz černý močál až k úkrytu trollů.

Soňa Řezábková, 2. ZŠ Rakovník

Bylo šero a pomalu se čím dál rychleji stmívalo. Mamka o mě musela mít určitě strach. Kvůli zkratce jsem to vzala přes temnější uličku a přesně tam v ten den jsem tě poprvé spatřila. Pozdravila jsi mě mým jménem, ale počkat... Vždyť jsme se viděli poprvé, tak jak znáš moje jméno?
Hned poté, co jsem si to řekla, jsem se najednou ocitla v mém pokoji, i když vypadal úplně jinak. Hrály jsme si. Připadalo mi, že tě znám celý život. Skoro vůbec jsi nemluvila, jen trochu šeptala.
I když byla mamka v druhé místnosti, i tak jsem slyšela, jak říká své přítelkyni, že bych si měla najít kamarádku, že je škoda, že si hraju sama. Ale vždyť tu mám tebe! Proč to říkala?
V ten den jsi mi nakreslila jakousi postavu, a když jsem se ptala, kdo to je, začala jsi plakat. V tu chvíli mi proběhl před očima jakýsi děj. Byla jsi tam ty a byla jsi zavražděna. Když ten děj skončil, probudila jsem se. Asi jsem usnula při učení.
Byla jsem s tebou venku a prosila jsi mě, abych si s tebou už více nehrála, že mi nechceš ublížit. Myslela jsem, že si ze mě střílíš, a tak jsem neposlechla. Po čase si se začala chovat zvláštně, ale z nějakého důvodu jsem si toho nevšímala.
Najednou jsme se ocitly v neznámé místnosti a řekla jsi mi: „Děkuji, že sis se mnou hrála, ale varovala jsem tě, odpusť mi to, chtěla jsem si s tebou naposledy hrát, pojď teď si můžeme hrát napořád."
Proč jsem měla ten sen? Kdo byla ta osoba? Proč jsem ji poznala? Před čím mě varovala?
Otázky mi nebyly zodpovězeny a ráno už...

Lenka Vrábíková, 1. ZŠ Rakovník

V sychravý den, kdy usychalo listí,
já, hezký sýček – a tím jsem si jistý,
sypu syrový sýr sýkoře,
tady v lese, u nás v oboře,
protože já vím, že sytá sýkora
není taková syčící potvora
a „nehamouní" jako ten syslův syn,
který si myslí, že je cool a in.

Katka Suchopárková, ZŠ a MŠ Nové Strašecí

Listopad 1 2 3 4 5 6 7 | 8 9 10 11 12 13 14 | 15 16 17 18 19 20 21 | 22 23 24 25 26 27 28 | 29 30

UŽ BLÍŽÍ SE KONEC ROKU

Už rozsvěcují se svíce
a je čas poděkovat za uplynulý rok,
není komu děkovat více,
to s vámi jsme udělali veliký skok.

Už znějí koledy,
a my přejeme ze srdce a není to fráze,
hodně zdraví, štěstí a pohody,
a ať ve školách to jde snáze.

Už voní jehličí,
a jen pár měsíců MAPu nám zbývá,
tak ať nám to do cíle frčí,
přejí si Mapačky Brigit a Týna.

Mapačky Brigita a Týna, MAP ORP Rakovník II

Jedním z hlavních cílů projektu MAP ORP Rakovník II je podpora spolupráce zapojených škol, je nám proto obrovskou cí Vám tímto představit jeden z výstupů této spolupráce, a tím je tento unikátní nástěnný kalendář pro rok 2021.

„Tvůrčí rok mladých spisovatelů"

Tento kalendář dává prostor tvůrčímu psaní, a tak jej tvoří autorská díla našich nadaných žáků 2. stupňů základních škol. Fantazii se meze nekladou.

Tento nástěnný kalendář by nevznikl bez přispění talentovaných žáků 2. stupně těchto základních škol:
1. ZŠ Rakovník — 2. ZŠ Rakovník — ZŠ a MŠ Nové Strašecí — ZŠ a MŠ Jesenice

Titulní stranu tvoří ilustrace z dílny výtvarného kroužku ZUŠ Rakovník

Záštitu nad tímto kalendářem převzala Pracovní skupina pro rozvoj čtenářské gramotnosti ve složení:

Vedoucí pracovní skupiny:
Mgr. Karel Folber — 1. ZŠ Rakovník

Členky pracovní skupiny:
Mgr. Alice Jendelová, lídr za 2. stupeň ZŠ — 1. ZŠ Rakovník
Mgr. Alena Kellerová — ZŠ a MŠ Nové Strašecí
Mgr. Radka Koubová, lídr za 1. stupeň ZŠ — 2. ZŠ Rakovník
Mgr. Olga Hanauerová — ZŠ a Prš Jesenice
Mgr. Olga Juráňová — ZŠ a MŠ V Zahrádkách, Roztoky
Mgr. Markéta Šnoblová — ZŠ Mutějovice
Mgr. Pavla Mašková, čtenářská pregramotnost — MŠ V Lukách, Rakovník

Kontaktní údaje na realizátora MAP ORP Rakovník II:
Rakovnicko o. p. s., Lubenská 2250, 269 01 Rakovník, IČ: 28238435
Brigita Pospíšilová — Hlavní manažerka projektu — 734 213 667 — pospisilova@mas-rakovnicko.cz
Kristýna Mézlová — Koordinátorka projektu — 736 287 148 — mezlova@mas-rakovnicko.cz

Místní akční plán ORP Rakovník
maporprakovnik
www.maprakovnicko.cz

Projekt MAP ORP Rakovník II, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009701, je plně financován z PO 3 OP VVV

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Místní akční plán ORP Rakovník II